

Olen kärsinyt kauan vaihtelevista vaivoista. Ensimmäiseksi **kipeytyi akillesjänne**. Puolen vuoden kipuilun jälkeen hakeuduin terveyskeskukseen, jonne minut pyydettiin palaamaan, jos vaiva ei mene ohi. Palasin ja sain ohjeeksi hakeutua yksityispuolelle. Niinpä menin liikuntatieteen dosentin Martti Kvistin vastaanotolle. **Oikea polvi oli ulkoneva** joten lääkäri muotoili **irtopohjallisen** laittamalla korotuksen ulkoreunaan ja simsalabim polvi oikeni suoraksi: Jalat olivat erimittaiset. **Kortisonipiikki** jalkaan ja asia oli selvä.

Pikkuhiljaa autolla ajo muuttui hankalaksi. Istuminen tuli vaivalloiseksi. Auton istuin tuntui painuneen vinoon oikealle, valitin kotona. Tyynyt tulivat kaveriksi autoon. Jonkin ajan kuluttua **hakeuduin sydänoireiden takia kolme kertaa terveyskeskukseen**. Heikottavia hetkiä ja voimattomuutta muutamia viikkoja Tapaukset kirjattiin ja siihen jäi.

2002 kaaduin jäällä selälleni. Luulin selvinneeni aivotärähdyksellä, kun luita ei murtunut eikä mennyt poikki. Sitten aivan kuin salamanisku löi kauhea kipu oikeaan kankkuun. En pystynyt liikautumaankaan. **Tuskat olivat aivan karneeat**. Olin vain seissyt paikoillani, eihän mitään vahinkoa tai vakavaa voinut tapahtua. Kivut jatkuivat, tosin lievempinä. En pystynyt painautumaan kummallekaan kyljelle, nukuin vatsallani minkä nukuin, en nousemaan mönkijän selkään En pystynyt uimaan enkä pyllistelemaan pitempiä aikoja.

Hakeuduin terveyskeskukseen. Kävi tuuri. Asia oli tuttu lääkärille. Oli hoitanut monia samaa potevia. **Puudute ja kortisoni kankkuun (M76,0). Tulehduskipulääkkeet tulivat elämäni, joita sitten söin 3,5 vuotta lähes säännöllisesti päivittäin**. Vitsailin toisten menevän työhön junalla mutta minä menin buranalla. Jatkoisin sinnikkäästi, **olisihan lääkäri sanonut, jos minussa olisi jotain vikaa**. Näin kului aika ja toimintakykyeni heikkeni. Selviydyin aina vain huonommin mutta kyllähän ihminen sopeutuu.

Lopulta keväällä 2005 olin surkeassa kunnossa. **Oikea olkapää kivulias, oikea kankku kivulias ja myös vasen olka ja kankku ruvenneet vihoittelemaan. Minussa oli vikaa mutta mitä?** Terveyskeskuksessa taas **kortisonipiikki nyt olkaan**, kankkuun en antanut laittaa ja resepti 500 tablettia tulehduskipulääkkeitä ja lähete oik. kankusta fysioterapiaan. Reumakokeet neg. Välillä tuntui paremmalta ja taas huonommalta. **Olka kuvattiin ja kulumaa ja tulehdusta löytyi**. Kolme **kortisonipiikkiä** yhteensä. **Olka väliin niin kipeä, että en pystynyt liikkumaan. Lääkäri siihen: älä sitten liikuta.**

Olka olisi leikattava. Pyysin sairaaloma, seitsemän viikkoa yhteensä tuli. **Fysioterapia lopetettiin hyödyttömänä. Issiaskivut vaivasivat**. Pyysin lähetettä jatkotutkimuksiin sekä olasta ja lonkasta, lonkassakin kulumaa. **Lääkäri kirjaa: Toivoo niin kovin pääsevänsä ortopedille, vaikkei siitä varmaan tässä vaiheessa ole apua.**

Päätin Salon Sairaalaan pääsyä odotellessa palata liikuntatieteiden doc, Kvistin luo. Siellä sitten alkoi **olan ja kankun pistokset kahden viikon välein**. Olin kuin neulatyyny täynnä reikiä. **Lonkkakulumaan tai nivelkatoon sain kukonhelttapistoksia kasvattamaan niveltä. Rahaa paloi**. Muutama päivä meni paremmin ja sitten tuli ikävä piikkejä. **Pohjalliset muotoiltiin uudelleen**. Kysyin, että voinko mennä heinätoihin kun epäilin asiaa, lääkäri vastasi: kyllä. Lähete lonkkaleikkaukseen. Enhän minä vieläkään kuunnellut itseäni vaan sisulla suomalainen tekee mitä pitää. Heinätöihin loppui minun työni ja jouduin lähes kokonaan makuuasentoon. Välillä en pystynyt liikkumaan ollenkaan, välillä max. 50 metriä. **Olin tuskissani, söin kipulääkkeitä, ja hain piikkejä.**

Sitten taivaan lahjana kuulin **osteopaatista**, joka laittoi pyörätuoli-ihmisen kävelemään. Sain avun sieltä. Kipuja oli mutta ei samanlaisia. Särkylääkkeet jäivät kolmen viikon kuluessa. B-vitam. ja magnesium olivat ainoat pillerit. Mutta en ollut sairaslomalla, joten työt oli hoidettava. Ja niin uusiutui lantion epäsymmetria. Kerran vielä kävin kivun helvetin eli noidannuolen läpi. Päätin, se oli sitten viimeinen kerta.

Salon sairaalasta kävi kutsu **ortopedille**. Pyysin sairaslomaa, **sain päänpudistusta osteopaatista kerrottua ja lähetteen fysiatrille**. Ei lonkkaleikkausta, röntgenkuvia oli nyt lonkasta kaksi kpl, eikä niistä nähnyt muut kuin minä: **lantion väärän asennon**. Fysiatri ”tiesi” heti vaivani. Tuntui tosi hyvältä. Saan lähetteen reumatutkimuksiin TYKSiin ja lähete magneetikuvauksiin. **Kieltäydyn mielentilälääkkeestä**, C-vitamiinista, kipulääkkeestä, unilääkkeestä, otan reseptin katkarapupillereihin nivelkadon korjaamiseen. Sairasloma jatkuu. Sitten minut kirjattiin ulos sairaalasta, tosin sain tietää asiasta vasta kahden kuukauden kuluttua. Tässä vaiheessa **kysyin osteopaatilta, mikä minua vaivasi, lonkka vai selkä? SELKÄ oli vastaus**. Ja siitä alkoi netissä selailu ja löysin onnekseni **SELKÄSIVUT**. Vihdoin avautui silmäni ja siitä alkoi uusi elämä, tiedonjano oli sammumaton.

Tein vahinkoilmoituksen Potilasvakuutuskeskukseen ja kantelun Potilasturvakeskukseen - siirtyi Länsi-Suomen lääninhallitukseen - viimeisillä voimillani. Jos kuolen, olen ainakin tiedottanut eteenpäin ja muut saisivat apua. Mutta...**Potilasvakuutuskeskuksen päätös: SAAMANNE HOITO ON OLLUT LÄÄKETIETEELLISESTI PERUSTELTUA JA SE ON TOTEUTETTU HYVÄKSYTTÄVÄN HOITOKÄYTÄNNÖN MUKAISESTI**. Potilovahinkona ei pidetä sitä, että asianmukaisesta hoidosta huolimatta toivottua lopputulosta ei saavuteta.

Niin tuli loppiainen. Aamulla herätessä sydän alkaa oirehtia. Päivän mittaan olo paheni. Hengittäminen tuntuu vaikealta. Lähden Saloon ensiapuun, josta ohjataan päivystykseen. Sydänfilmin jälkeen lääkärille ja **sanon vaivani olevan ryhtipoikkeama. Kirjaimellisesti minut heitettiin ulos**, en kuulunut päivystykseen vaan omaan terveyskeskukseen. Oikea solisluu oli noussut paljon, molemmat **olkapäät särkivät, huimausta, vino olo, pakaralihas kramppasi, vasen käsi puutui, niska jäykkä, leukaluut vinossa, näkökyky muuttui**, olin kamalassa kunnossa enkä saanut apua mistään. Osteopaatti oli lomalla..

Nyt oli otettava viimeinen oljenkorsi. Jouko Holma otti viipymättä vastaan. **Molemmat SI-nivelet, molemmat olkapäät pois paikoiltaan ja oik. ristiluuliitos irti. Kun nousin hoitopöydältä olin vihdoin oma itseni kuin nuoruudessa. Ei pienintäkään kipua. Aivan taivaallinen olo**. Sain kotiin hyvät venytysohjeet.

Iloa ei kestänyt kauan. Mutta nyt tiesin saavani apua heti tarvittaessa. Näin sitten olen taistellut Joukon ohjeitten mukaan ja aina kun palautus ei enää onnistunut omin voimin hain apua Joukolta tai Joukon oppipojilta. Kuukausi sängyn pohjalla jumpaten ja siitä lähti ylämäki. Päivä päivältä huomasin tilani paranevan. Yliannostusta tuli mutta rajat oli löydettävä. Ainoa tehtäväni oli enää tervehtyä. Sitten KELA kieltäytyi kuntouttamasta ja lähetti ortopedille Pulssiin. Kerroin taas jäsenkorjaajista, mutta ei kun leikkaukseen molemmat lonkat.

Nyt oli jo saatava lääketieteellistä apua ja hakeuduin muualle Suomeen. Mutta MEHILÄINEN oli huonoksi onneksi laittanut sähköisesti potilastietoihini ilmoituksen valituksistani. Niin tieto sitten tuli vaikeuttamaan avun saantia. Yritin epätoivoisesti saada rasisröntgeniä toisella jalalla seisten, en onnistunut. Röntgenkuvia on otettu neljä vuoden aikana. Kävin KELAn lähettestä ortopedieillä-kaikki halusivat leikata lonkat. Kävin fysiatreilla-ei mitään leikattavaa. **Kaikille olen kertonut**

jäsenkorjaajista ja kaikki ovat suhtautuneet samoin. On kuin kukaan ei olisi kuullut puhettani.

Näiden kuukausien aikana olen hankkinut tietoa vaivastani. Lukenut kiripraktikoista, naprapaateista, osteopaateista, kansanparantajista kotimaasta ja ulkomailta. Mitä enemmän luen, sitä enemmän paljastuu. Ihmiset olisivat kuolleet sukupuuttoon, jos näillä eväillä mitä tänään tarjotaan, olisi pitänyt selvitä kautta aikojen. **Suomessa harjoitetaan ihmisrääkkäystä lääkärien toimesta.**

Näin elellään Suomessa 2006. TULE-vaivat pahenevat ja ”asiantuntijat” rikastuvat. Auton istuin korjaantui itsestään suoraksi!! Olen 15 vuotta oravanpyörässä pyörinyt eikä vieläkään ole apua lääketieteen puolelta tullut. Kun mattimeikäiset kituvat, käyttävät lääkärit jäsenkorjaajia itsensä ja läheistensä vaivojen hoitamiseen..

Tuula 9.9.2006